

DE GEHEIME VERGADERING

Collin

Kom vanavond naar de paardenstallen.
Niemand mag je zien!

Anders kijkt op zijn horloge. Over drie minuten moet hij bij de paardenstallen van kasteel Leeuwenhart zijn...

Hij wil helemaal niet naar het kasteel, maar hij moet wel. Collin wil vergaderen en hij zou het niet vragen als het niet belangrijk was...

Anders kijkt naar de fontein voor hem. Het pleintje is verlaten, de fontein ligt er rustig bij.

Zijn hart bonst tegen zijn ribbenkast, alsof dit zijn allereerste Wissel ooit is. Terwijl hij al zo vaak van lijf geruild heeft met andere mensen, dus waarom is hij nou ineens zo zenuwachtig?

Anders weet het wel. Hij is niet nerveus voor de Wissel, hij is nerveus voor de moeder van Collin.

De Gravin is de engste vrouw die Anders kent. En ze heeft

een hekel aan hem. Daarom moet hij, om het kasteel binnen te kunnen gaan, Wisselen met iemand die daar onopvallend kan rondlopen.

Wat als hij de Gravin straks tegen het lijf loopt en ze doorheeft dat Anders met een van haar bedienden is Gewisseld?

Anders kijkt weer op zijn horloge. Nog één minuut. Als hij nu niet Wisselt, is hij te laat.

Hij zet zijn voet op de rand van de fontein en kijkt snel om zich heen. Het pleintje is nog altijd verlaten. Niemand zal hem zien.

‘Daar gaan we...’ Anders stapt de fontein in. Het water begint meteen te borrelen en te bruisen, alsof het een bubbelbad is. Het water verandert in een regenboog aan kleuren.

Hij is klaar om te Wisselen!

Anders haalt diep adem en dan laat hij zich achterovervallen.

Maar in die laatste flits die hij van het pleintje ziet, ziet hij iemand staan. Iemand in het rood. Een jas? Nee, het is een cape...

Wie houdt hem in de gaten? Anders wil beter kijken, maar het is al te laat.

Alles wordt zwart.

Anders hoort gehinnik en hij ruikt stro. Als hij zijn ogen opent, ziet hij het gigantische landgoed en het kasteel.

De Wissel is gelukt!

Anders kijkt naar zijn handen, die plotseling twee keer zo groot zijn. Hij zit nu in het lichaam van Hilbert, een van de bedienden van het kasteel.

Fijn dat het gelukt is!

Zoals altijd hoort Anders de stem van de persoon met wie hij is Gewisseld in zijn hoofd. De stem van Hilbert klinkt luid en duidelijk.

Wat is er aan de hand?

‘Ik...’ Anders durft de woorden nauwelijks uit te spreken. ‘Ik denk dat ik ben gezien...’

Dat is niet best... Wisselen moet toch geheim blijven?

‘Alsof ik dat niet weet!’ Anders voelt zich misselijk worden. Hij is nog nooit betrupt bij een Wissel. Hoe kan hij zo stom zijn?

‘Anders!’ Naast hem duikt Collin op. ‘Praat je weer in jezelf?’

‘Ik praat tegen Hilbert.’

‘O ja, natuurlijk. De stemmen in je hoofd. Wauw...’ Collin bekijkt hem van top tot teen. ‘Die buik staat je wel heel goed!’

Welke buik? Waar heeft hij het over?

Anders grijnst. ‘Je hebt Hilbert beledigd...’

Collin schiet in de lach. ‘Sorry, Hilbert.’

‘Collin, ik moet je wat vertellen. Ik denk dat ik daarnet gezien ben bij de fontein...’

‘Wat?!’ De blik in Collins ogen maakt Anders nóg zenuwachtiger. De ernst van de situatie dringt opnieuw tot hem door. Iemand heeft hem gezien toen hij in de fontein verdween!

Wat als diegene het doorvertelt? Het mag niet bekend worden hoe Wisselaars werken en vooral niet wie ze zijn! Want als dat wél gebeurt... Anders rilt.

‘Wie was het?’ vraagt Collin.

‘Dat weet ik niet. Iemand in een rode cape.’

‘Dat klinkt niet goed.’

‘Wat is niet goed?’

Anders en Collin draaien zich met een ruk om. Achter hen staat een meisje met knalgele oogschaduw. Ze heeft korte krulletjes en draagt een tuinbroek met gaten op de knieën.

‘Lo!’

‘Gelukkig gewoon als mezelf.’ Lo kijkt even naar Anders. ‘Die buik staat je mooi.’

IK HEB GEEN BUIK!

Anders glimlacht. ‘Dank je.’

‘Pfoe.’ Lo zucht. ‘Wegkomen was nog niet zo makkelijk. Ik was zó bang dat mijn ouders me zouden horen. Onze voordeur kraakte, ik dacht dat ik *gek* werd!’

‘Anders is gezien,’ onderbreekt Collin haar. ‘Tijdens de Wissel.’

‘Wat?!’ Lo reageert precies hetzelfde als Collin. ‘Door wie?!’

‘Iemand in een rode cape,’ zegt Collin. ‘Wat moeten we nu doen?’

‘Ik weet niet zeker of diegene iets heeft gezien,’ zegt Anders snel. ‘Misschien was het gewoon iemand die zijn hond uitliet, ik...’

‘Ben je nou gezien of niet?’ Lo kijkt hem scherp aan. ‘Als dat zo is, moeten we zo snel mogelijk terug naar diegene en...’

‘En dan?’ Collin kijkt haar aan.

‘Zijn of haar geheugen wissen,’ zegt Lo. Ze houdt een flesje omhoog. ‘Zodat hij zich niets meer herinnert van wat hij heeft gezien.’

‘Je kunt niet zomaar iemands geheugen wissen!’ Collin kijkt naar het flesje. ‘Hoe kom je daar trouwens aan? Ik dacht dat alleen Wisselwachten dat spul hadden?’

‘Geleend. Voor... Voor noodgevallen.’ Lo’s wangen kleuren

rood en ze stopt het flesje snel terug in de zak van haar tuinbroek. 'Nou ja, laten we hopen dat het inderdaad iemand was die zijn hond uitliet.' Dan kijkt Lo naar Collin. 'Waarom moesten we hierheen komen?'

'We moeten vergaderen,' zegt Collin. 'Over de Verwisselaar..'

Het is net of het plotseling een paar graden kouder wordt. Er trekt een rilling over Anders' rug.

Meteen is hij de rode cape vergeten. Er zijn ergere dingen dan mensen die je hebben gezien. De Verwisselaar *is* zoiets.

Toen hij er voor het eerst over hoorde, geloofde hij niet dat er zoiets bestond. Maar Collin en Lo hebben hem alles uitgelegd. Een Verwisselaar vraagt een Wissel aan en als hij de ander is geworden, gaat hij ervandoor. Hij *steelt* het lijf van de Wisselaar...

Stel je voor dat Anders nu voor altijd Hilbert blijft en andersom!

Geen zorgen, ik wil geen blond jongetje zijn. Zeker niet voor altijd.

Anders glimlacht. Hilbert is gelukkig te vertrouwen.

Maar die Verwisselaar dus niet...

Anders slaapt slecht sinds hij weet dat er een Verwisselaar rondloopt. Die levensgevaarlijke figuur moet ontmaskerd worden! Hij weet dat een paar van de meest ervaren Wisselaars met hun zwarte pakken bezig zijn met een plan. Zelfs Lo's vader, die vaak de Kaak wordt genoemd, helpt mee. Maar dat lijkt niet erg op te schieten...

'Ik zie dat je hetzelfde denkt.' Collin glimlacht. 'De zoektocht schiet voor geen meter op.'

'En het heeft haast.' Lo kijkt hen aan. 'Volgens mijn vader is de Wisseltermijn bijna verstreken...'

'Dus...!' Anders kijkt haar aan. 'Ze kunnen nu nog *terug*?'

'Het schijnt. Moet je je voorstellen, dan krijgt die arme Wisselaar toch nog zijn of haar leven terug.'

'Precies,' zegt Collin. 'En daarom...!' Hij kijkt even achterom, maar het kasteel ligt er rustig bij. Er is, buiten hen drieën, niemand te bekennen. 'Daarom heb ik iets bedacht.'

Anders is meteen een en al oor.

'Luister...!' Collin laat een kleine stilte vallen. 'Wij gaan op zoek naar de Verwisselaar. Maar zonder Wisper, M. en de Kaak. Ze houden ons overal buiten, ondanks dat ze jou een zwart pak hebben gegeven.'

Anders knikt. Hij dacht écht dat hij bij de club hoorde, maar ze lijken het toch te gevaarlijk te vinden om hem er verder bij te betrekken.

'Die volwassen Wisselaars denken dat wij niets kunnen, maar de Verwisselaar zal nooit verwachten dat er drie kinderen op hem jagen.'

Anders voelt zijn hart een slag overslaan. Wat zegt Collin nou weer?

'Hoe wil je dat doen?' Lo kijkt Collin met grote ogen aan.

'Waar moeten we beginnen met zoeken?'

'Ik heb wel een idee,' zegt Collin geheimzinnig.

'Vertel.'

'Hé!' Op dat moment klinkt er een stem achter hen. 'Wat zijn jullie hier aan het doen?'

HET VERMISTE PAARD

Anders draait zich met een ruk om. Hij kijkt in het gezicht van een jonge vrouw met ruiterskleding aan.

‘Hilbert?’

Het duurt even voordat Anders beseft dat ze het tegen hem heeft.

‘Eh..’ hakkelt Anders. ‘Ik..’

Dat is Féline, de paardenverzorger van het landgoed.

‘Féline,’ zegt Anders snel. ‘We..’

‘Geven jullie nog antwoord?’ Féline kijkt verbaasd naar Collin. ‘Waarom slaap jij niet?’

Anders kijkt om zich heen. Waar is Lo zo snel gebleven? Zou ze zich in de stallen verstopt hebben?

Collin schraapt zijn keel. ‘Hilbert en ik moesten vergaderen..’

‘Vergaderen?’ Féline fronst haar wenkbrauwen.

‘Over de verjaardag van de Gravin,’ zegt Anders snel. ‘We willen haar verrassen.’

Wat zegt hij nu weer? Maar Féline lijkt te schrikken. ‘O, nee! Is mevrouw bijna jarig?’

'Bijna,' zegt Collin en hij knijpt zijn ogen tot spleetjes. 'Dat weet je toch wel?'

'N-Natuurlijk.' Féline kleurt rood. 'Maar... Ze viert het toch nooit?'

'Dit jaar wel,' zegt Anders en hij doet er nog een schepje bovenop: 'Je gaat me toch niet zeggen dat je nog niets voor haar hebt gekocht?'

'Nee...' Féline zucht. 'Ook dat nog.'

'Hoezo?' Collin kijkt haar aan. 'Wat is er nog meer?'

'Nou...' Féline kijkt even achterom. 'Collin, hou alsjeblieft je mond tegen je moeder, maar ik zit in de problemen. Misty is ontsnapt.'

Collin schrikt.

'Misty...?' begint Anders.

Misty is een paard, het lievelingspaard van de Gravin!

'O!' Anders schrikt nu ook. Als Féline het lievelingspaard

van de Gravin heeft laten ontsnappen, zit ze inderdaad in de problemen.

‘Ik heb de staldeur per ongeluk open laten staan.’ Féline begint te snikken. ‘Ik heb overal gezocht, maar ze is nergens te bekennen. Jullie moeten me helpen. De Gravin vermoordt me. Collin, jij kent Misty, waar kan ze zijn?’

Collin denkt na. ‘Misschien bij de rand van het bos?’

‘Daar heb ik al gekeken. Willen jullie me alsjeblieft helpen met zoeken?’ Féline kijkt naar het kasteel. ‘Mevrouw had het er laatst al over dat ze mensen ging ontslaan, ik ben zo bang dat ik mijn baan kwijtraak...’

Anders kijkt naar Collin. Ze hebben hier helemaal geen tijd voor, ze moeten hun plan bespreken!

‘Goed,’ zegt Collin dan. ‘We gaan Misty zoeken.

Féline, jij gaat intussen terug naar het kasteel. Houd mijn moeder bezig. Zorg dat ze niet naar buiten komt.’

‘Oké, oké, ik... Dank jullie wel.’ Féline gaat op een draffe terug naar het kasteel.

‘Dat scheelde niets.’ Anders zucht.

Dat kun je wel zeggen! Goed opgelost, jongens!

‘Waar is Lo?’ Collin kijkt om zich heen.

‘Hier.’ Lo komt uit de stallen tevoorschijn. Ze fluit zachtjes tussen haar tanden. ‘Ik dacht écht dat ze me had gezien...’

‘We gaan Misty zoeken,’ zegt Collin. ‘En intussen vertel ik jullie het plan.’

‘Goed,’ zegt Collin als ze een eindje over het landgoed gelopen hebben. ‘We moeten beginnen bij de dagboeken van mijn moeder.’

‘De dagboeken?’ Anders kijkt achterom naar het kasteel. Hij vergeet nooit meer dat hij een tijdje geleden het kasteel in moest om de dagboeken uit de werkkamer van de Gravin te stelen – om te ontdekken of zij iets wist over de Verwisselaar. Maar sinds hij de dagboeken aan Wisper en de andere ervaren Wisselaars heeft gegeven, heeft hij er niets meer over gehoord. ‘Ik ga ze écht niet opnieuw stelen!’

‘Dat hoeft ook niet,’ zegt Collin. ‘Want ik heb ze hier.’ Met een triomfantelijk gezicht haalt hij een stapeltje boekjes onder zijn trui vandaan.

‘Maar...’ Anders voelt zijn mond openzakken. ‘Jij zou ze terugleggen!’

‘Dat heb ik niet gedaan,’ zegt Collin simpel.

Dit is heel, heel, heel erg foute boel. Als de Gravin hierachter komt...

Hilbert heeft gelijk. Wat als de Gravin merkt dat haar dagboeken verdwenen zijn?

‘Die dingen moeten terug,’ zegt Anders.

‘Ik wil eerst weten wat erin staat,’ zegt Lo.

‘Dat weet ik al,’ zegt Collin. ‘En...’ Hij blaast zijn wangen bol en laat de lucht langzaam ontsnappen. ‘Ik heb echt iets heel ergs ontdekt.’